

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Λουκ. 10, 38-42 11, 27-28) 15-08-21

Σήμερα Κυριακή, τοῦ ἀναστάντος Κυρίου ἡμέρα, πανηγυρίζουν πανορθοδόξως οἱ πιστοί Χριστιανοί, τήν πανυπέρλαμπρη Μετάσταση τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Σέ τούτη τήν έξαίσια πανήγυρη τῆς Ὀρθοδοξίας ἀδελφοί μου, καλούμεθα νά γράψουμε λόγο πνευματικό γιά ψυχική ὀφέλεια καί παρηγορίαν. Στήν Ἑλλάδα τήν ὀνομάζουν αὐτή τήν γιορτή «Πάσχα τοῦ Καλοκαιριοῦ», ἐμεῖς ἐδῶ στήν Αὐστραλία τήν ὀνομάζουμε, «Πάσχα τοῦ Χειμῶνα». Βέβαια ἡ ἐποχή δέν παίζει κανένα ρόλο, ὅσο ἡ ὀνομασία της. Πάσχα, σημαίνει πέρασμα. Καί ὅπως τό Πάσχα μᾶς θυμίζει τήν διάβαση τοῦ ἀνθρώπινου γένους ἀπό τόν θάνατο στήν ἀνάσταση καί τήν ζωή, κατά παρόμοιο τρόπο γίνεται ἀναφορά στό τροπάριο τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου: «...Μετέστης πρός τήν ζωήν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς...» Αὐτό εἶναι γεγονός βεβαιωμένο καί ἀναντίρρητο ἀπό τήν Ὀρθόδοξη Θεολογία. Στό θεολογικό αὐτό πλαίσιο, ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, σύμφωνα μέ τήν Ἱεράν Παράδοσην καί χωρίς νά ἀποτελεῖ δόγμα, ἀποδέχεται τήν διδασκαλίαν περί τῆς ἐν Χριστῶ «Μεταστάσεως» τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Σύμφωνα μέ τήν Ἱεράν Παράδοση ἐφ'ὅτου οἱ έκ περάτων τῆς γῆς Ἀπόστολοι ἐκήδευσαν τό Πάναγνο σῶμα τῆς Παναγίας Θεομήτορος στήν Γεσθημανή, μετά τρεῖς ἡμέρες ἔφθασε στά Ἱεροσόλυμα ὁ Ἀπόστολος Θωμᾶς. Σάν ἔμαθε τά καθέκαστα περί τῆς ταφῆς τοῦ σώματος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἠθέλησε διακαῶς νά προσκυνήσει τό σεπτό σῶμα τῆς Πανάγνου μητρός τοῦ Κυρίου. Ὅταν οἱ Ἅγιοι Άπόστολοι ἄνοιξαν τό μνῆμα, διεπίστωσαν ὅτι τό Πανάγιο σκήνωμα τῆς Θεοτόκου «μετέστει ἐν Χριστῶ», εἶχε ἀναληφθεῖ στούς οὐρανούς. Σύμφωνα μέ τήν διδασκαλία τῶν Άγίων Θεοφόρων Πατέρων, ἡ ἐν σώματι μετάσταση τῆς Θεοτόκου συνέβει ἐν Χριστῶ ὄχι ὄμως μέ τό γήϊνο φθαρτό σῶμα, ἀλλά μέ τό ἐν Χριστῶ μεταμορφωμένο καί άφθαρτοποιημένο σῶμα. Τό σῶμα τό ὁποῖο διά τῆς Ἀναστάσεώς του ὁ Θεάνθρωπος Ίησοῦς Χριστός ἀθανατοποίησε. Εἶναι αὐτό πού θά γίνει μέ ὅλους τούς πιστούς κατά τήν τελική καί μεγάλη κρίση τῆς ἐνδόξου Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Ἀναστάντος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, τῆς ὁποίας τήν Κοίμηση εὐλαβῶς πανηγυρίζουμε σήμερα, ὡς θνητός ἄνθρωπος καί ἀπόγονος τοῦ Ἀδάμ καί τῆς Εὔας, ἐγεύθει τόν φυσικό θάνατο, καθώς κάθε άνθρώπινη κτιστή ὕπαρξη πλασθῆσα ὑπό τοῦ ἀκτίστου Θεοῦ, δέν ἐξαιρεῖται τοῦ «κοινοῦ κλήρου» τῆς ἀνθρωπότητος. Δέν ἐξαιρεῖται τῆς φθαρτῆς καί πεπερασμένης άνθρωπίνης φύσεως πού εἶναι ὁ θάνατος. Άπλῶς εἰσῆλθε στόν χῶρο τῆς ἀλήκτου Βασιλείας τῆς τριαδικῆς Θεότητος, εἰς τόν ὁποῖον ὅλοι οἱ πιστοί, ἐλπίζουμε νά άπολαύσωμε. Ἡ Ἁγία Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μας, ψάλλει αὐτήν τήν πραγματικότητα μέ θεολογική ἀκρίβεια ὅτι: "τάφος καί νέκρωσις οὔκ ἐκράτησαν» αὐτήν, ἀλλά καί ὑπό τῶν πιστῶν ἡ Κοίμηση τῆς Θεοτόκου βιοῦται ὡς δεύτερο Πάσχα, ὡς «Πάσχα». Σήμερα, τό εὐφραινόμενο πλήρωμα τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ὀρθοδόξων, εὐλόγως ὑμνολογεῖ: «Τῆ ένδόξω Κοιμήση Σου, οὐρανοί ἀπαγάλλονται καί ἀγγέλων γέγηθε τά στρατεύματα. Πᾶσα ή γῆ δέ εὐφαίνεται...» Ἡ ἴδια ἡ Παναγία ζεῖ τήν ζωή «ἐκ τῆς ζωῆς εἰς ζωήν μεθισταμένη» καί εἶναι πλέον μεμαρτυρημένο τό γεγονός ὅτι *«τήν ζωήν ἡ κυήσασα πρός ζωήν* μεταβέβηκεν». Διά τοῦτο καί οἱ Ὀρθόδοξοι πιστοί ἐγκαρδίως καί συμφώνως ὑμνοῦν καί άναμέλπουν: «Η δόξα σου εὐπρεπής, θεοφεγγέσιν ἐκλάμπουσα χάριτι, Παρθένοι σὺν τῆ

Μητρὶ τοῦ Βασιλέως πρὸς ὕψος ἐπάρθητε. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος». Καί ἔρχεται ὁ Ἱερός Χρυσόστομος ἀδελφοί μου νά μᾶς πεῖ: «ἐν τί γάρ θανάτου λοιπόν κοίμησις καί ὕπνος λέγεται ἡ ἐντεῦθεν μετάστασις». Πολύ σωστά ἀναφέρει σύγχρονος θεολόγος: "Άν γιά ὅλους τούς πιστούς ἡ ἐκδημία ἐκ τοῦ σώματος σημαίνει ἐνδημία πρός τό Κύριο, γιά τήν Παναγία ἡ ἐκδημία της εἶναι ἡ ἀρχή τῆς δευτέρας ὑπάρξεως, τῆς αἰωνίου καί ὡς πρός τήν ψυχή καί ὡς πρός τό σῶμα". Ἀλλά καί ὁ Δεσπότης Χριστός, γιά νά τιμήσει καί δοξάσει τήν Μητέρα Του, πρόσταξε ἀγγέλους πού φάνηκαν σάν νεφέλες φωτεινές καί ἄρπαξαν τούς Άγίους Άποστόλους πού ἦταν σκορπισμένοι στά πέρατα τῆς οἰκουμένης κηρύττοντας τό Εὐαγγέλιον. Καθώς ἐπείσης καί τούς Ἐπισκόπους Ἀθηνῶν Ἱερόθεο καί Διονύσιον τόν Άρεοπαγίτη καί τούς συγκέντρωσε ὅλους στήν Γεσθημανῆ. Καί τότε παρέδωκεν τήν παναγίαν ψυχή ή Παρθένος Μαρία στά χέρια τοῦ Υἱοῦ καί Θεοῦ της, μέσα σέ φῶς θεϊκό, εὐωδία οὐράνια καί ὑμνωδίες ἀγγέλων. Τότε, Ἀπόστολοι καί Ἱεράρχες, μέ ψαλμούς καί ώδές πνευματικές ἐσυνόδευσαν τό Ἱερό σκῆνος τῆς Παναγίας καί τό ἐνταφίασαν, ἐκεῖ πού μέχρι σήμερον σώζεται ὁ Τάφος της, στή Γεσθημανῆ, κοντά στά Ἱεροσόλυμα. Πολλά θαύματα ἔγιναν καθ'ὸδόν, ἀλλά καί μυριάδες ὕμνους καί ψαλμωδίες ἐσυνόδευσαν τό πάντιμον ἐκεῖνο σκῆνος μέχρι πού τό κατέθεσαν στόν προετοιμασμένο τάφο. Άγαπητοί άδελφοί. Άλήθεια! Τί μεγάλη εὐλογία μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός καί πόσο ἐτίμησε τό ἀνθρώπινο γένος μας! Διά τοῦτο κ΄ ἐμεῖς τιμοῦμε μέ ἰδιαίτερη χαρά τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ὄχι μόνο σήμερα στήν Κοίμησή της, άλλά κάθε μέρα καί σέ κάθε στιγμή τῆς ζωῆς μας. Ἡ έκκλησιαστική ἱστορία, οἱ βίοι τῶν ἀγίων, ἡ ζῶσα ἱερά Παράδοση, εἶναι γεμᾶτα ἀπό διηγήσεις, όπτασίες καί θαύματα τῆς Παναγίας μας. Αὐτά δείχνουν τήν γνήσια ἀγάπη τῆς Παναγίας πρός έμᾶς τούς ὰμαρτωλούς. Εἶναι Αὐτή πού συντρέχει, προστατεύει, μεσιτεύει πρός τόν Υἱόν της καί παρακαλεῖ καί παρηγορεῖ νύχτα μέρα, προπαντός γιά μᾶς τούς Όρθοδόξους Χριστιανούς. Όφείλουμε λοιπόν έμεῖς νά τήν τιμοῦμε, νά τήν δοξάζουμε νά τήν εὐγνωμονοῦμε καί ἀδιαλείπτως νά τήν εὐχαριστοῦμε καί νά προσπαθοῦμε νά τήν άναπαύουμε. Πῶς ἀναπαύεται ἡ Παναγία μας; "Όταν ἀκοῦμε τόν Υἱόν της καί κάνουμε τό Εὐαγγέλιό Του, τρόπο ζωῆς μας. Μέ τήν εἰλικρινή μας Μετάνοια, τήν ἀγνότητα, τήν νηστεία τήν προσευχή καί τήν κάθε άρετή. Όταν τήν έμπιστευόμεθα στήν ζωή μας, ώς θερμή προστάτη καί βοηθόν. Τότε θά πορευόμαστε σέ τούτη τήν ζωή μέ θάρρος, χαρά άλλά καί άσφάλεια, νιώθοντας πῶς ζοῦμε μέσα στήν κραταιά μητρική ἀγγαλιά της.

SUNDAY OF THE DORMITION OF THE VIRGIN (Luke 10:38-42, 11:27-28) 15-08-21

Today, Sunday, the day of the resurrected Lord, faithful Orthodox Christians celebrate the glorious Metastasis (Ascension) of the Most Holy Theotokos. In this wonderful feast of Orthodoxy, my brethren, we are called to write a discourse for our spiritual benefit and consolation. In Greece, this holiday is called "Pascha of Summer"; here in Australia, we call it "Pascha of Winter". Of course, the season does not play any role, it is the name Pascha, meaning passage, that is important. Just as Pascha reminds us of the passage of the human race from death to resurrection and eternal life, in a similar way reference is made to the apolitikion of the Dormition of the Virgin Mary, which is a fact confirmed and unquestioned in Orthodox Theology. In this theological context, according to Holy Tradition and without

Ascension, of the Blessed Virgin Mary in Christ. According to Holy Tradition, the Apostles came from the ends of the earth and buried the all-pure body of the Virgin Mary Mother of God in Gethsemane; then three days later, the Apostle Thomas arrived in Jerusalem. As soon as he learned of the burial of the Most Holy Theotokos, he eagerly wanted to venerate her sacred body. When the Disciples of Christ opened the tomb, they realized that the Holy Body of the Virgin Mary was not there, so they accepted that she was ascended in Christ. According to the teaching of the Holy Theophoric Fathers, the metastasis of the Virgin Mary in the body occurs, not with the earthly perishable body, but with the transformed and incorruptible body in Christ. It is the body that our Lord Jesus had immortalized through His Resurrection. This is what will happen to all believers during the final and great judgment of the glorious Second Coming of the Risen Jesus Christ. As a mortal person and descendant of Adam and Eve, the Blessed Virgin Mary whose Dormition we celebrate today, tasted natural death. No human being created by the uncreated God is excluded from the "common lot" of humanity: the perishable and finite human nature that ends in death. Simply, the Virgin Mary entered the area of the everlasting Kingdom of the Triune God, the place that we all long for. Our Holy Orthodox Church sings of this reality with theological accuracy that: "tomb and death did not keep her", but also the Falling Asleep of the Virgin Mary is observed by the faithful as a Second Pascha. Today, the joyful members of the Orthodox faithful all over the world rightly chant: "Your Dormition is glorious. All in heaven are jubilant, and the hosts of Angels join us on earth, as we rejoice celebrating it and sing with exultant joy". "Virgin Mary went from this life to eternal life". This is a proved fact that: "The one who gave birth to life entered into the life." For this reason, Orthodox believers heartily praise, chanting: "Your glory is grand and bright, with graces shining divine and resplendent light. O virgins, be lifted up into the heights with the Mother of God the King". Saint John Chrysostom said: "Death is called sleep, so sleep is called the Virgin Mary's ascension". A modern theologian rightly states: "If for all the believers the exodus from the body means the eentry to the Lord, for the Virgin Mary her exodus is the beginning of the second Existence, of the eternal life in body and in soul". Also the Sovereign Christ, in order to honour and glorify His Mother, commanded angels who appeared like luminous clouds and gathered the Holy Apostles who were preaching the Gospel all over the world, as well as the Bishops of Athens Ierotheos and Dionysios Areopagitis, and brought them all to Gethsemane. And then the Virgin Mary surrendered her holy soul into the hands of her Lord and God, in divine light, heavenly fragrance and hymns of angels. The apostles and hierarchs, with psalms and spiritual hymns, accompanied the holy body of the Virgin and buried it in Gethsemane, near Jerusalem, where to this day her Tomb is preserved. Many miracles took place along the way, and also myriad hymns and psalms accompanied the body of the Theotokos until it was laid in the prepared tomb. Dear brothers. Truly! What a great blessing God has given us, and how much He has honoured our human race! For this reason, we honour the Blessed Virgin Mary with especial joy, not

being a dogma, the Orthodox Church accepts the teaching about the "Metastasis",

only today on her Ascension, but every day and in every moment of our lives. Ecclesiastical history, the lives of the saints, the living Holy Tradition, are full of narratives, appearances and miracles of Our Lady. They show the Panagia's genuine love for us sinners. She is the one who meets us, protects us, and mediates for us with her Lord; she prays for and comforts us night and day, especially us Orthodox Christians. So we owe her honour and glory, appreciation and unceasing thanks; and we should try to let her rest in comfort. How does the Panagia rest? When we listen to her Son and make His Gospel our way of life; when we exercise ourselves in sincere repentance, purity, fasting, prayer and every virtue; when we trust her in our lives as a warm protector and helper. Then we shall walk in this life with courage and joy, but also security, feeling that we live in her mighty motherly embrace.

Τί εἶναι τό θαῦμα;

Γιορτάζοντας τήν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου, συχνά ἔρχονται στόν λογισμό μας, διάφορα θαύματα τῆς Παναγίας. Κάποιο θαῦμα πού ἔκαμε ἡ Παναγία σέ μᾶς, σέ ἄλλους ἀνθρώπους καί πολλά ἀπ'ὄσα μᾶς εἶπαν ἄλλοι ἤ ἐδιαβάσαμε κτλ. κτλ. Θεωροῦμε ὅτι εἶναι χρέος μας, νά δώσουμε σήμερα μιά σχετική ὲρμηνεία σ'αὐτό τό θέμα, τό ὁποῖο ὅσο θεοσέβεια, ἀκόμη καί θεοφοβία κι'ἄν προξενεῖ σέ μερικούς, μπορεῖ νά ἀποβεῖ σέ ζημία πνευματική. Ἐμεῖς οἱ Όρθόδοξοι πιστεύουμε ὅτι, ἡ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἕνα θαῦμα, ὅπως καί όλόκληρη ή δημιουργία τοῦ σύμπαντος κόσμου καί γενικά τῆς κάθε ὕπαρξης. Όσων βλέπουμε, ὄσων κατανοοῦμε καί ὄσων δέν βλέπουμε καί ὅσων δέν κατανοοῦμε. Έπομένως, ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι ζοῦμε μέσα σέ ἕνα θαῦμα. Τό θαῦμα εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν ἀκτίστων ἐνεργειῶν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί μόνο. Τά ὀρατά δημιουργήματα, καθώς καί τό τελειότερο πού εἶναι ὁ ἄνθρωπος, δέν ἔχουν καμμία δύναμη νά κάμουν τό παραμικρό θαῦμα. Ἀκόμη καί τά ἀόρατα, ὅπως εἶναι οἱ ἀόρατες θεῖες δυνάμεις τοῦ άγγελικοῦ κόσμου, δέν μποροῦν νά κάμουν θαύματα ἀπό μόνες τους. Όταν γιά παράδειγμα ὁ ἐωσφόρος, θέλησε νά αὐτονομήσει τήν έξουσία πού τούδωσε ὁ Θεός, τότε ἔπεσε ἀπό τό ἀξίωμα τοῦ ἀγαθοῦ καί ἔγινε ὁ λεγόμενος Σατανᾶς, ὁ ὁποῖος μετεβλήθει σέ αἰτία πάσης ἔχθρας, κακίας, καταστροφῆς καί αἴσχους. Όταν ὁ Χριστός μας ἦλθε στήν γῆ καί ἔκανε τά μύρια θαύματα ὡς καί νεκραναστάσεις, σκοπό δέν εἶχε νά κάμει κάτι διαφορετικό ἀπό αὐτά πού εἴδη ὑπῆρχαν, οὔτε γιά νά θαυμάσει ὁ κόσμος, ἀλλά γιά νά δοῦν οἱ ἄνθρωποι ὅτι αὐτός εἶναι ὁ Θεός. Ὅτι κανείς καί καμμία φυσική ἡ ἐπιστημονική ένέργεια, δέν μπόρεσε καί οὔτε ποτέ θά μπορέσει, νά κάνει καλά ἕναν τυφλό, ἕναν παράλυτο, ἕναν λεπρό, ἤ νά ἀναστήσει ἕναν νεκρό. Αὐτά ἦταν καί εἶναι καί θά ὑπάρχουν στήν αἰωνιότητα, ὤς ἀποτέλεσμα τῶν ἀκτίστων δωρεῶν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Τό θαῦμα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀπλῶς μιά ὑπενθύμιση τῆς Θείας ἐπέμβασης. Σέ περιπτώσεις πού καμμία φυσική, ἐπιστημονική καί ὅποιας δήποτε ἄλλης κτιστῆς καί ἀνθρώπινης ἐνέργειας θά μποροῦσε νά βοηθήσει, τότε μέ ἕνα ἀπλό τρόπο τό κάνει ὁ Θεός. Ένα σύγχρονο παράδειγμα, εἶναι αὐτό πού ἐσυναίβει στήν Εὔβοια μέ τόν Ὅσιο Ἰωάννη τόν Ρῶσο τήν περασμένη ἐβδομάδα: Ἡ φωτιά ἐρχόταν πρός τήν περιοχή Προκοπίου ὅπου βρίσκεται ἡ Ίερά Μονή μέ τήν Ίερά Λάρνακα τοῦ Ὀσίου. Οἱ κάτοικοι εἰδοποιήθηκαν νά ἐκκενώσουν τό Προκόπι. Ἡ ἀπειλή τῆς φωτιᾶς ἦταν ἄμεση. Οἱ θερμοκρασίες ἀνεβασμένες. Ὁ π. Νικόλαος

μέ τήν εὐλογία τοῦ Μητροπολίτου Χαλκίδος καί λοιπούς κληρικούς, ἐπῆραν τήν εἰκόνα τοῦ Όσίου καί τῶν Ἁγίων Κων/τίνου καί Ἑλένης, τά Ἅγια λείψανα, ἐλιτάνευσαν μαζί μέ λίγους πού παρέμειναν στό Προκόπι. Ξαφνικά καί άναπάντεχα, ὕστερα ἀπό τήν Λιτανεία, τό σύννεφο πού νόμιζαν ὅτι ἦταν ἀπό τήν λαίμαργη πυρκαγιά, ἔγινε σύννεφο καταρακτώδου βροχῆς καί προστάτεψε τό Προκόπι ὁλόκληρο. Αὐτό ἦταν ἕνα δεῖγμα τῆς παρουσίας τῆς άκτίστου ἐνέργειας τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ὅπου διά πρεσβειῶν τοῦ Ὁσίου καί τῶν λοιπῶν Άγίων, ἔγινε τό θαῦμα. Όλες οἱ πυροσβεστικές δυνάμεις τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ρουμανίας, τῆς Σερβίας, τῆς Σουηδίας καί λοιπόν κρατῶν, ἀδυνατοῦσαν νά βοηθήσουν. Ὁλόκληρη ἡ παγκόσμια ἐπιστήμη δέν μποροῦσε νά βοηθήσει. Καί ἕνα ἀπλό ἄγγιγμα τῆς θείας ένέργειας τοῦ Θεοῦ ἔκαμε τό θαῦμα. Αὐτό ὅμως δέν ἔγινε πρός ἐπίδειξην, οὔτε γιά νά ύποβιβάσει τίς περιορισμένες κτιστές ἐνέργειες τῶν ἀνθρώπων. Ἀπλῶς ὁ Θεός μᾶς ἔδειξε γιά μιά ἀκόμη φορά, ὅτι ἐφόσον ἀγωνιστήκατε, ἀναγνωρίσατε τήν ἀδυναμία σας καί μέ ταπείνωση ζητήσατε τήν βοήθειά μου, δέν μποροῦσα νά τήν ἀρνηθῶ. Αὐτό εἶναι τό θαῦμα. Ὁ Ὀρθόδοξος Χριστιανός πού ζεῖ μέσα στό νυχθήμερον θαῦμα, αὐτά τά σποραδικά σημεῖα τῆς ἐπέκτασης τῶν ἀκτίστων ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ, τόν διαβεβαιώνουν ὅτι βρίσκεται στόν όρθό δρόμο. Διά τοῦτο καί χαίρεται καί εὐφραίνεται ἡ καρδία του καί ἀσταμάτητα αἰνεῖ, εὐλογεῖ καί δοξάζει τόν Θεό γιά τήν θεία καί πατρική Του συγκατάβαση.

What is a miracle?

In celebrating the Dormition of the Virgin Mary, various miracles of the Panagia often come to our minds. Some miracles that the Virgin Mary did for us and for others; many things that others have told us, or that we have read about, etc. etc.. No matter how much respect and fear towards God may arise from these miracles, they could easily become a source of spiritual damage. As Orthodox people, we believe that the creation of man is a miracle, as is the creation of the whole universe and of all existence in general. Things seen and unseen. Things that we comprehend and things that we cannot. Therefore, we understand that we live in a miracle and a miraculous world. A miracle is the result of the uncreated energies of the Triune God alone. The visible creations, as well as the most perfect one, the human being, have no power to do even the slightest miracle on their own. Nor can the invisible beings, such as the invisible divine forces of the angelic world, do any miracles on their own. For example, when Lucifer evilly claimed the power that God gave him as his, he fell from the office of good and became the so-called Satan, who became a cause of all evil, misery and destruction. When Christ came to earth and performed so many miracles as well as resurrections, he did not intend to do anything different from what He had already done, nor cause people to admire Him, but simply so that people might see God in those miracles and believe that He is the Messiah. That people might recognize that no one, no physical or scientific energy, could then, now, or ever will be able to do with just a word as He did with the blind, the paralyzed, and the lepers, or be able to resurrect people from death. These miracles are always a result of the uncreated gifts of the Triune God. The miracle of God is simply a reminder of Divine intervention. In cases where no physical, scientific or any other created and human energy could help, then God does it in a simple way. A modern example

is the one that happened last week in Evvia with Saint John the Russian: Fire was coming to the area of Prokopi, where the Holy Monastery is located with the Holy Relics of the Saint. The inhabitants were warned to evacuate Prokopi. The threat of the fire was obvious. The temperatures were highly elevated. With the blessing of the Metropolitan Chrysostomos of Chalkida and with fervent prayers, Fr. Nicholas and other clergymen carried the Icon of Saint John the Russian, Saints Konstantinos and Helen and the relics of the Monastery in a procession with the few people who remained. Then, all of a sudden and unexpectedly, after the Litany, the cloud they thought was from the raging fires became a cloud of torrential rain and protected the whole of Prokopi from the fire. This was observed as a sign of the presence of the uncreated energy of the Triune God bringing about the miracle through the mediation of St. John and the other saints. All the fire-brigades of Greece, Romania, Serbia, Sweden and the other countries involved were unable to save the Monastery. The science of the whole world could not help. A simple touch of the Divine uncreated power saved the Monastery. However, this was not done for demonstration, nor to lower the estimation of the limited created energies of people. God just showed us once again that: since you fought, since you have recognized your human weakness and humbly asked for my help, I could not deny it. This is the miracle. For an Orthodox Christian who lives in the miracle day and night, these sporadic signs of the extent of God's uncreated energies assure him that he is on the right path. For this reason, his heart exults and rejoices and he unceasingly blesses and glorifies God for His divine and paternal condescension.

Ίερές Άκολουθίες

Αὔριο Δευτέρα, Ἀνακομιδή Ἁγίου Μανδηλίου. Θά τελέσωμε "Όρθρο καί Θ. Λειτουργία ἀπό τίς 8.00 ἕως τίς 9.30 τό πρωϊ. **Τό ἐρχόμενο Σάββατο** 5.30 ἕως τίς 6.00 θά τελέσωμε τόν Ἑσπερινό τῆς Κυριακῆς.

Tomorrow Monday, the Translation of the Image of our Lord Jesus, Matins and Divine Liturgy, 8am - 9.30am. **Next Saturday** 5.30pm – 6pm, the Vespers of Sunday.

Bible Study

On Wednesday evening 7pm-8pm, we will have the Bible Study session as usual.

Συνεδρίαση Δ. Συμβουλίου

Τήν περασμένη Τρίτη, ἔλαβε χώρα ἡ τακτική μηνιαία συνεδρίαση τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου. Ἡ συνεδρίαση ἄρχισε μέ προσευχή ὑπό τοῦ πατρός Μιχαήλ καί ἔγινε γενική ἐνημέρωση τῶν πεπραγμένων τοῦ παρελθόντος μηνός. Στήν συνέχεια τακτοποίησαν τίς τελευταῖες λεπτομέρειες γιά τίς ἐκδηλώσεις τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καθώς ἔγινε καί ἐνημέρωση τῆς λειτουργίας τῶν σχολείων μας μέ τήν ὑποχρεωτική μάσκα τῶν μαθητῶν κτλ. Διάφορα τρέχοντα θέματα, ἀπασχόλησαν τήν συνεδρίαση, ἡ ὁποία ἔλληξε μέ προσευχή ὑπό τοῦ π. Μιχαήλ.

Last Tuesday, the regular monthly meeting of the members of the Ex. Committee took place. The meeting began with a prayer from Father Michael and there was a general briefing of the events of the past month. Then the last details for the events of the Falling Asleep of the Virgin Mary were arranged, as well as the operation of our schools with the obligatory mask of the students etc., and the various current issues that concern the Committee. The meeting was closed with a prayer by Fr. Michael.

Άγαπητοί ἀδελφοί, στ' αὐτιά μας ἀντηχοῦν οἱ ἀπεγνωσμένες κραυγές τῶν ἀδελφῶν μας Ἑλλήνων. Αὐτῶν πού ἔχασαν τὰ πάντα, τίς περιουσίες τους τό βιός δεκάδων καί ἐκατοντάδων ἐτῶν, μέσα σέ μιά ἑβδομάδα. Ἡ Ἱερά μας Ἀρχιεπισκοπή διενεργεῖ παναυστραλιανό ἔρανο καί ἐκληπαρεῖ νὰ λυπηθοῦμε τούς ἀδελφούς μας καί νὰ συνδράμωμε ὅχι μόνο ἀπό τό περίσσευμα, ἀλλά καί ἀπό τό ὑστέρημά μας.

Dear brothers and sisters, the desperate cries of our Greek compatriots resound in our ears - those who lost everything, their properties for tens and hundreds of years, in just one week. Our Holy Archdiocese is conducting a pan-Australian collection and is calling on us to have sympathy and to help "not only out of our excess, but also out of our shortage".

Έν τῆ γεννήσει τήν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῆ κοιμήσει τόν κόσμον οὐ κατέλιπες, Θεοτόκε. Μετέστης πρός τήν ζωήν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καί ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη ἐκ θανάτου τάς ψυχάς ἡμῶν.